

საქმე №1ბ/835-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

15 ოქტომბერი, 2019 წელი
ქ.თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე კანაბერ მაჭავარიანმა

ვანტანგ ლობჯანიძის და მარიამ ნანეიშვილის მდივნობით,

პროკურორების: თ-----

ადვოკატის: ტ-----

გამართლებულის: ა-----

მონაწილეობით,

გ----- რაონული პროკურატურის პროკურორის ნ----- სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ა----- **მიმართ** - დაბადებული 1----- კ/N 5----- ნასამართლობის არმქონე, უმაღლესი გა-თლებით, დასაოჯახებელი, მცხოვრები: ქ----- და--შაული გათვ----- წინებული საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

გ----- რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 19 მარტის გა--ჩენით, ა----- უდა-შაულოდ იქნა ცნობილი და გამართლდა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში.

ა----- ბრალი დაედო მასში, რომ მან ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, რაც გამოიხატა შემდეგში:

-2014 წლის 29 იანვარს, კ-----ში მდებარე ვ----- საცხოვრებელ სახლში, სხვა პირთან ერთად, ა----- მოტყუებით გადასცა ინდმეწარმე ე-----ზე რეგისტრირებული ავტომანქა-- „----- რის სა--ცვლოდ, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, მას გამოართვა 5 340 ლარი. შემდეგად, დაზარალებულს მიაღება მნიშვნელოვანი ქონებრივი ზიანი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გა--ჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა გ----- რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ნ----- რომელმაც მოითხოვა პირველი ინსტანციის გამამართლებელი გა--ჩენის გაუქმება და ა----- დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით.

აპელანტის აზრით, პირველი ინსტანციის სასამართლოს გა--ჩენი არის დაუსაბუთებელი და უკანონო. მასში საკმარისად და ჯეროვნად არ არის დასაბუთებული, თუ რატომ არ გაიზიარა და უარყო სასამართლომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები და გა--ჩენში ფორმალურად მიუთითა იმის თაობაზე, რომ მოწმეთა ჩვენებებში იყო სხვაობა, მაშინ, როდესაც დაზარალებულები და მოწმეები იძლევიან რეალურ, ობიექტურ ჩვენებებს და თანმიმდევრულად, შეთანხმებით, ერთნაირი სიზუსტით აღწერენ საქმის გარემოებას. ვ----- სასამართლოში მიცემულ ჩვენებაში დეტალურად აღწერს საქმის გარემოებებს, რაც ადასტურებს ა----- მიერ და--შაულის ჩადენის ფაქტს.

დაცვის მხარემ მოითხოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გამამართლებელი გა--ჩენის ძალაში დატოვება.

სააპელაციო პალატამ განიხილა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, ობიექტურად შეაფასა საქმეზე შეკრებილი და გამოკვლეული მტკიცებულებები და მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **დაზარალებულმა ვ-----** გა--ცხადა, რომ არის ავტომანქანების ხელოსანი. 2013 წლის აგვისტოში გ----- შეუკეთა გერმანიიდან ჩამოყვანილი ავტომანქა-- „ბმვ“, რომელიც ავვისტოს ბოლოს გ----- კვლავ მიუყვა-- გასაკეთებლად. ასევე, გ----- მასთან მიიყვა-- ი----- და გააცნო როგორც ავტომანქანის მესაკუთრე, რის შემდეგაც ი-----მ რამდენჯერმე მიაკითხა მას. 2014 წლის 20 იანვარს გ----- ვ----- შესთავაზა აღნიშნული მანქანის ყიდვა, რადგან მისი მესაკუთრე აპირებდა გაყიდვას. ის დასთანხმდა და შეხვდა ი-----ს, რომელსაც შეუთანხმდა, რომ ავტომანქა-- შეიძენდა 3200 აშშ დოლარად. ი-----მ მანქანის გადაფორმების ნაცვლად, გაფორმების თანხის დაზოგვის მიზნით, შესთავაზა მინდობილობით გადაცემა. 2014 წლის 29 იანვარს, კ----- ში მდებარე მის საცხოვრებელ სახლთან ტაქსით მივიდნენ ი----- და ა----- ეს უკა--ვნელი მოწმეს მა--მდე არ ჰყავდა ნა--ხი. ი----- გადმოვიდა მანქანიდან და ვ----- მოსთხოვა პირადობის მოწმობა და ფულადი თანხა. ვ-----

----- მას უთხრა, რომ ფულს გამოუტანდა სახლიდან. ამ დროს ა----- ტაქსიში იჯდა, ხოლო როდესაც ფული გამოიტა-- , ი-----ც უკვე ტაქსის უკა-- სავარძელზე იჯდა, ა----- ერთად. დაზარალებულმა ავტომანქანის ფული ტაქსიში გადასცა ი-----ს ისე, რომ თვითონ არ ჩამჯდარა. ამავე დროს შეთანხმდნენ, რომ 200 აშშ დოლარს გადასცემდა მას შემდეგ, რაც ი----- მანქანის გენერალურ მინდობილობას გაუფორმებდა. ვ----- დაადასტურა, რომ ფულის გადაცემას და გენერალური მინდობილობის გაფორმების შესახებ საუბარს ესწრებოდა ა-----ც. გარკვეული პერიოდის შემდეგ მასთან მივიდა რამდენიმე ქალბატონი, რომლებმაც უთხრეს, რომ მისი ნაყიდი მანქა-- დალომბარდებული იყო ა----- მიერ. საკითხის გარკვევის მიზნით ვ----- დაურეკა ი-----ს, რის შემდეგაც ი----- და ა----- მივიდნენ მასთან. მათი საუბარი შედგა ვ----- ახლობელ ნ----- თანდასწრებით, რა დროსაც ა----- და ი-----მ განმარტეს, რომ ვ----- -- მიერ მიცემული თანხა გაინაწილეს - 1 800 აშშ დოლარი აიღო ა-----, ხოლო 1 200 - ი-----მ. ი----- სთხოვდნენ ვ-----, მიეცა ერთი თვის ვადა მათთვის, არ შეეტა-- საჩივარი და ფულს დაუბრუნებდნენ. თუმცა ამ ვადის რამდენჯერმე გაგრძელების მიუხედავად, მათ ვ-----ათვის თანხა არ დაუბრუნებიათ, რის შემდეგ შეიტა-- განცხადება პოლიციაში. დაზარალებულმა ასევე განმარტა, რომ ა----- -- რამდენჯერმე მარტო მივიდა მათთან და მის მეუღლეს - ნ----- უთხრა, რომ მანქა-- ი-----მ და გ----- გაუყიდეს.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომაზე **მოწმე ნ-----** გა--ცხადა, რომ სადავო ავტომანქანის გაყიდვაზე მოლაპარაკებებში მონაწილეობას იღებდნენ ი-----, როგორც ავტომანქანის მესაკუთრე და გ----- მანქანის გაყიდვის დღეს მან სახლის კარიდან დაინახა, რომ ვ----- ფული გადასცა ი-----ს ტაქსიში, სადაც იჯდა ა-----ც. რამდენიმე თვის შემდეგ ნ----- მეუღლისაგან შეიტყო, რომ აღნიშნული მანქა-- ყოფილა დალომბარდებული, რის გამოც დაურეკა ი-----ს და სთხოვა მისვლა. ი----- მივიდა ა----- ერთად, მათ ისაუბრეს ნ----- ახლობლის - ნ----- თანდასწრებით, რა დროსაც ა----- და ი-----მ აღიარეს, რომ მანქანის სა--ცვლოდ აღებული ფული გაინაწილეს. ამასთან, მათ დაზარალებულის ოჯახს სთხოვეს, რომ მიეცათ ერთი თვის ვადა, არ შეეტა--თ საჩივარი პოლიციაში და ფულს დაუბრუნებდნენ, თუმცა ა----- თანხის უკან მიტა-- ვერ შეძლო, ი-----ს კი ველარ უკავშირდებოდნენ.

მიუხედავად იმისა, რომ დაზარალებულის და მისი მეუღლის ჩვენებები ერთი შეხედვით არის თანმიმდევრული, აღსანიშნავია, რომ მათ მიერ სასამართლოსათვის მიწოდებული ინფორმაცია აშკარად შეუსაბამოა როგორც გამოძიების ეტაპზე მიცემულ ჩვენებებთან, ასევე სისხლის სამართლის საქმეზე გამოკვლეულ სხვა მტკიცებულებებთან.

პალატის შეფასებით, ბუნებრივია, რომ მოწმის მიერ თუნდაც სხვადასხვა დროს მიცემული ჩვენებები ერთიანობაში უნდა იყოს ურთიერთშესაბამისი, ისინი ძირითად და

არსებით გარემოებებთან დაკავშირებით, უნდა ემთხვეოდნენ ერთმანეთს.

მოცემულ შემთხვევაში სადავოს არ წარმოადგენს ის გარემოება, რომ მანქანის შეძენასთან დაკავშირებით მოლაპარაკებები ვ----- ა----- არ უწარმოებია და ამ უკა---კნელის შესახებ მან არაფერი იცოდა ავტომანქანის შეძენამდე.

რაც შეეხება უშუალოდ თანხის გადაცემის ფაქტს, აღსანიშნავია, რომ დაზარალებული როგორც გამოძიების ეტაპზე სხვადასხვა დროს, ასევე საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე დაკითხვისას თანხის გადაცემის ვითარებას აღწერს სხვადასხვაგვარად. მისი ჩვენებიდან შეუძლებელია უტყუარი დასკვნის გამოტა--, რომ მან ფულადი თანხა გადასცა ა-----, ან ამ უკა---კნელს რაიმე როლი გააჩნდა დაზარალებულსა და ი-----ს შორის არსებულ შეთანხმებაში.

ვ----- საგამოძიებო ორგანოში წარდგენილ განცხადებაში, რაც გახდა გამოძიების დაწყების საფუძველი, აღნიშნავს, რომ 2014 წლის 29 იანვარს მასთან სახლში მივიდნენ ი--- და ა----- მან მეუღლეს სახლიდან გამოატანინა 3000 აშშ დოლარი, რომელიც მეუღლის და ტაქსის მძღოლის თანდასწრებით გადასცა ი----- ასევე ი----- შესთავაზა, რომ ავტომანქანის გაფორმებაზე თანხა არ დაეხარჯა და მინდობილობას გაუკეთებდა მას, რა მიზნითაც პირადობის მოწმობა გადასცა დაზარალებულმა კვლავ ი-----ს. აღნიშნული განცხადების წარდგენიდან მეორე დღეს გამომძიებლის მიერ შედგენილია ვ----- ზეპირი გამოკითხვის ოქმი, საიდანაც დგინდება, რომ დაზარალებულმა ფულადი თანხა მეუღლის და ტაქსის მძღოლის თანდასწრებით გადასცა ი----- და მის თანმხლებ ა-----ს. თუმცა ამავე ოქმის თა--ხმად, ვ----- ითხოვს იმ თანხის დაბრუნებას, რომელიც გადასცა ა-----ს. მოგვიანებით, მოწმის სახით დაკითხვის ოქმში ვ----- უთითებს, რომ თანხის გადაცემის დღეს მასთან მივიდა ი-----, რომელიც გადავიდა ავტომანქანიდან. დაზარალებულმა მას ხელში გადასცა 3000 აშშ დოლარი და ამ დროს მათთან ახლოს სხვა არავინ იმყოფებოდა, ტაქსის მძღოლი მოშორებით იდგა. ამავე ჩვენებაში დაზარალებული განმარტავს, რომ არც მოლაპარაკებებისას და არც თანხის გადაცემისას, მას ა----- არ უნახავს. მხოლოდ 2015 წლის მაისის თვეში დაუკავშირდა მისთვის უცნობი ქალბატონი - ა----- და უთხრა, რომ ის იყო მანქანის რეალური მეპატრონე. ა--ლოგიურ გარემოებას ადასტურებს დაზარალებულის მეუღლე ნ----- დაკითხვის ოქმში და გამოძიების ეტაპზე მიცემულ ორივე ჩვენებაში განმარტავს, რომ მოგვიანებით ი----- შესთავაზა ეთქვათ თითქოს თანხა გადასცეს არა მას, არამედ ა-----ს. მოწმის განმარტებით ისინი კატეგორიული წინააღმდეგები იყვნენ ასეთი რამის და ისიც კი უთხრა ი-----, რომ სხვას როგორ დააბრალებდა რაიმეს, როცა ვ----- ფული სწორედ მას გადასცა ხელიდან ხელში. დაზარალებულად ცნობის შემდეგ კვლავ განხორციელდა ვ----- გამოკითხვა, რა დროსაც იგი უკვე აღნიშნავს, რომ მისი მეუღლის მიერ თანხის გამოტანისას ი----- იჯდა ტაქსიში. მან ფული გადაუთვალა ი----- და ხელში მიაწოდა. ამ დროს შენიშნა, რომ ავტომანქა--ში ი----- გვერდით იჯდა უცნობი ქალბატონი - ა-----, რომელიც მათ

საუბარში არ ჩარეულა. ი----- ფული დაიკავა ხელში და ერთმანეთს დაემშვიდობნენ. დაზარალებულმა და მისმა მეუღლემ საქმის არსებითი განხილვისასაც დაადასტურეს, რომ ფულადი თანხა ვ----- გადასცა ტაქსიში მჯდომ ი-----ს.

პალატამ, ამ არსებითი სახის წინააღმდეგობებთან მიმართებაში აპელანტის მხრიდან რაიმე დამაჯერებელი ახსნა ვერ მოისმინა, რის გამოც დაზარალებულ ვ----- და მისი მეუღლის - ნ----- ჩვენებები ვერ იქნება შეფასებული, როგორც ა----- ბრალულობის უტყუარად დამადასტურებელი მტკიცებულებები.

პალატა ყურადღებას გაამახვილებს დაზარალებულის ჩვენების შეუსაბამობაზე მოწმეების გ----- ჩვენებებთან--ც.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე გ-----** გა--ცხადა, რომ 2013 წლის ზაფხულში ჩამოიყვა-- ავტომანქა-- „ბმვ“, რომელიც ვ----- შეკეთების შემდეგ მიიყიდა ა----- ვინაიდან მანქა-- მოყვა ავტოსაგზაო შემთხვევაში, მან კვლავ მიიყვა-- იგი ვ----- შესაკეთებლად და ამის შემდეგ ავტომანქა-- ძალიან დიდხანს იდგა მასთან (ვ-----). ი----- კი აწუხებდა მოწმეს, რის გამოც იგი რამდენჯერმე მიიყვა-- ხელოსანთან, სადაც იმყოფებოდა ა----- ავტომანქა-- გარკვეული პერიოდის შემდეგ ვ----- გ----- უთხრა, რომ ავტომანქანის გაყიდვის შემთხვევაში, იგი შეიძენდა მას. გ----- აღნიშნული შეატყობინა ი-----ს. როგორც მისთვის ი----- არის ცნობილი, იგი დაუკავშირდა ა----- და შეთანხმდნენ მანქანის გაყიდვაზე. აღნიშნულზე ვ----- და ი-----მ ისაუბრეს გ----- ავტომანქა--ში და შეთანხმდნენ ფასზე. როდესაც გ----- ჰკითხა ი-----ს, იცოდა თუ არა ფასის შესახებ ა-----, მან უპასუხა, რომ აღნიშნული საკითხი ავტომანქანის მესაკუთრესთან შეთანხმებული ჰქონდა.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე კ-----** გა--ცხადა, რომ მუშაობდა ტაქსის მძღოლად და მისი მომსახურებით სარგებლობდნენ ი----- და ა----- 2014 წლის ზამთარში მან ა----- და ი----- წაიყვა-- კ----- კერძო სახლთან. ისინი გადავიდნენ ავტომანქანიდან და დაათვალიერეს ამ სახლთან გაჩერებული ვერცხლისფერი ავტომანქა-- „ბმვ“, შემდეგ ისევ დასხდნენ ავტომანქა--ში. მოწმის ავტომანქა-- იყო მარცხენასაჭიანი, მძღოლის უკან იჯდა ა-----, ხოლო ა----- გვერდით, მარჯვნივ - ი----- სახლიდან გამოვიდა მისთვის უცნობი მამაკაცი, რომელმაც გამოაღო მძღოლის უკან მანქანის მარცხენა კარი და რაღაც მიაწოდა. როდესაც მანქანით უკანსვლის დროს მოიხედა, დაინახა რომ ა-----ა და ი-----ს დოლარის კუპიურები ჰქონდათ ხელში, რაც მა--მდე მას არ დაუინახავს და შესაძლოა ეს ფული მათ ვ----- მიაწოდა.

დაზარალებულ ვ----- ჩვენებით, მას გ----- უთხრა, რომ ავტომანქანის მესაკუთრე აპირებდა მის გაყიდვას და თვითონ ხომ არ შეიძენდა, მაშინ როდესაც გ----- სასამართლოს მოახსენა, რომ ვ----- უთხრა,

მესაკუთრის მიერ ავტომანქანის გაყიდვის შემთხვევაში, მას მე შევიძენო. გ-----
----- აღნიშნული შეატყობინა ი-----ს და შემდეგ შეთანხმდნენ მანქანის გაყიდვაზე.

რაც შეეხება მოწმე კ-----, ეს უკა---კნელი გამომძიებლისა და სასამართლოს წინაშე ჩვენებების მიცემისას აღნიშნავდა, რომ დაზარალებულმა მისი ავტომანქანის უკა-- მხარეს მარცხნივ არსებული კარი გამოაღო და რაღაც გადააწოდა იქ მჯდომ მგზავრებს. ასევე გამომძიების ეტაპზე მიუთითა, რომ როდესაც მან უკან მიიხედა, დაინახა, ა--- როგორ მიაწოდა ი----- დოლარის კუპიურები. აღნიშნული გარემოებები აშკარა წინააღმდეგობაშია დაზარალებულისა და მისი მეუღლის სასამართლოს სხდომაზე მიცემულ ჩვენებებთან, რომ დაზარალებულმა ფული უშუალოდ ი-----ს გადააწოდა.

რაც შეეხება საქმის არსებითი განხილვისას დაკითხული სხვა მოწმეების ჩვენებებს, პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომაზე **მოწმე ე-----** გა--ცხადა, რომ მუშაობდა გორში, ინდმეწარმე „----- ლომბარდში, სადაც ძირითადად ხდებოდა ავტომანქანების დაგირავება, მესაკუთრისათვის ავტომანქანის მართვის უფლების შენარჩუნებით. 2013 წლის აგვისტოში აღნიშნულ ლომბარდში ა----- დააგირავა თავისი ავტომანქა-- „----- რის სა--ცვლოდ მას გადაეცა 2 400 აშშ დოლარი. სარგებელი შეადგენდა 8%-ს. ხელშეკრულება ა-----ა და ე----- შორის გაფორმდა ერთი თვის ვადით. ავტომანქა-- გადაფორმდა ე----- თუმცა იგი დაუბრუნდა ა----- მართვის უფლებით. ერთი თვის შემდეგ - სექტემბერში, ხელშეკრულების ვადა გაგრძელდა ა----- ინიციატივით. პროცენტის სახით მას უწევდა თვეში 192 აშშ დოლარის გადახდა, რომელსაც თავდაპირველად იხდიდა, თუმცა არასტაბილურად, შემდგომ მისი გადახდა შეწყვიტა. ე----- სთხოვდა ა----- , მანქა-- მაინც ეჩვენებინა, მაგრამ ა----- მას უთხრა, რომ მანქანით მამამისი დადიოდა და ვერ აჩვენებდა. 2014 წლის დეკემბრის ბოლოს, იმის გამო, რომ ა----- ველარ დაუკავშირდა ტელეფონით, მივიდა მასთან. ა----- თავდაპირველად უთხრა, რომ მანქა-- „წაართვა“ ი-----მ, ხოლო შემდეგ განუმარტა, რომ მანქა-- იყო ხელოსან ვ----- და მისცა მისი მისამართი და ტელეფონის ნომერი. 2015 წლის აპრილში ხელოსანთან მისვლისას ე----- შეიტყო, რომ ვ----- ხსენებული ავტომანქა-- 3 000 აშშ დოლარად ჰქონდა ნაყიდი ი----- და ა-----აგან.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე ნ-----** გა--ცხადა, რომ 2014 წელს მისი მეუღლის ახლო ნათესავმა - ვ----- უამბო ორი ქალბატონისაგან - ი----- და ა-----აგან ავტომანქა-- „ბმვ“-ს შეძენის შესახებ. ვ-----ათვის მოგვიანებით გამხდარა ცნობილი, რომ ეს ავტომობილი იყო დალომბარდებული და ლომბარდის წარმომადგენელზე გადაფორმებული. აღნიშნულის გამო დაზარალებულმა ნ----- სთხოვა სამართლებრივი დახმარება. მან ურჩია ვ----- რომ შეხვედროდა ი-----სა და ა-----, იგი აუხსნიდა მათ მოსალოდნელ შედეგებს და იქნებ შეთანხმებულიყვნენ თანხის დაბრუნებაზე. შეხვედრა შედგა ნ----- ოფისში, სადაც იმყოფებოდნენ ვ-----, მისი მეუღლე - ნ-----, ა----- და ი-----

----- მან აუხსნა ა-----ა და ი-----ს, რა სამართლებრივი შედეგები შეიძლება მოჰყოლოდა მათ ქმედებას. ა----- თქვა, რომ მზად იყო აენახლაურებიანა ვ-----
 -----თვის თანხა, რისთვისაც მას დასჭირდებოდა მხოლოდ ერთი თვე. ამასთან, რამდენიმე დღეში მას ვ-----თვის უნდა მიეცა 300 აშშ დოლარი იმის ნიშნად, რომ გადახდიის პროცესი დაიწყო. ვ----- დათანხმდა მის შეთავაზებას. მოწმის განმარტებით, საუბრისას ი-----ც ერთვებოდა რაღაც საკითხებში, მაგრამ ცდილობდა, რომ პასუხისმგებლობა არ აეღო, აქტიურობდა ა----- და ფულის დაბრუნებასთან დაკავშირებით გადამწყვეტი სიტყვა ეკუთვნოდა მას. მოწმეს დარჩა შთაბეჭდილება, რომ ა----- რაღაცას ვერ ამბობდა ი----- თანდასწრებით და მათ ვ----- მიღმა რაღაც სხვა საკითხები ჰქონდათ ერთმანეთთან. ნ----- შესთავაზა ა-----
 ---, თუ მას არ ეკუთვნოდა ამ თანხის გადახდა, ეთქვა სიმართლე, მაგრამ მან უპასუხა - „არა, მე ამ თანხას დავაბრუნებო“. ი-----ც უდასტურებდა, რომ თანხას ა-----
 -- დააბრუნებდა. ნ----- ა-----ა და ი-----ს შესთავაზა უფასო იურიდიული დახმარება ლომბარდთან ურთიერთობაში, თუ ისინი ლომბარდთან მომგებიან პოზიციაში იმყოფებოდნენ, თუმცა მათი საუბრიდან გამომდინარე მოწმეს დარჩა შთაბეჭდილება, რომ ავტომანქანის დაგირავების შემდეგ მათ ლომბარდში არაფერი გადაუხდიათ და ლომბარდის წარმომადგენლებიც სამართლიანად ითხოვდნენ რაც ეკუთვნოდათ. ამ შეხვედრის შემდეგ ნ----- შეიტყო, რომ ა----- მართლაც გადაუხადა ვ----- 300 აშშ დოლარი, თუმცა შემდეგ შეწყვიტა მასთან ყოველგვარი ურთიერთობა, რის გამოც ვ----- შეიტა-- განცხადება პოლიციაში. ამის შემდეგ მოწმეს ი-----მ სთხოვა შეხვედრა, რა დროსაც უთხრა, რომ გააფორმებდა ვ-----
 ღიარების ხელშეკრულებას, რომლის უზრუნველსაყოფად „ჩაღებდა“ სოფელ დ-----
 მდებარე თვის საცხოვრებელ სახლს. ამის სა--ცვლოდ, ვ----- პოლიციაში განეცხადებინა, რომ ზიანი აუნახლაურდა და პრეტენზია აღარ ჰქონდა. თუმცა ვ-----
 --- არ დათანხმდა ამ შეთავაზებას.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე თ-----** გა--ცხადა, რომ არის ა----- ნათესავი. ი----- რამდენჯერმე ჰყავს ნა--ხი დ----- სახლში. როგორც მოწმისათვის ცნობილია ი-----მ და ა----- ერთად დაგეგმეს ავტომანქანის დალომბარდება ბიზნესის დასაწყებად. ისინი საუბრობდნენ ლომბარდიდან აღებული თანხის განკარგვაზე - კერძოდ ი-----მ რამდენჯერმე ახსენა საზღვარგარეთიდან ავტომანქანების შემოყვა--. მისთვის ა---აგან ცნობილია, რომ როდესაც ი----- ა--- ავტომანქა-- მართავდა, მოყვა საგზაო შემთხვევაში, რა დროსაც მანქა-- დაიმტვრა. ი-----მ ავტომანქა-- მიიყვა-- კ----- ხელოსანთან შესაკეთებლად, მაგრამ დაპირების მიუხედავად, მანქა-- დიდხანს აღარ დაუბრუნებია. ა--- მისთვის არ უთქვამს, რომ მანქა-- მის დაუკითხავად გაასხვისეს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე დ-----** გა--ცხადა, რომ არის ა-----
 ----- დედა. ი----- იყო მათი ოჯახის ახლობელი, რომელმაც 2013 წლის

ივნისში ან ივლისში დ----- მანქა-- აყიდინა გ----- მოწმის ჩვენებით, ი-----ს დაჭირდა ფული, ა----- კი სხვისგან ისესხა თანხა და მისცა მას. ვინაიდან ი----- დათქმულ დროს ფული ვერ დაუბრუნა, ა----- იძულებული გახდა, აგვისტოში მანქა-- ლომბარდში დაეგირავებინა და ვალი გადაეხადა. ამის შესახებ იცოდა ი-----მაც. 11 სექტემბერს ი-----ს ა----- მანქანით შეემთხვა ავარია. მან და გ----- ავტომანქა-- შესაკეთებლად კ----- ხელოსანთან მიიყვანეს. ი----- დიდი ხნის მანძილზე ატყუებდა ა--, რომ მანქა-- კეთდებოდა და მალე დასრულდებოდა მისი შეკეთება, თუმცა როდესაც ა-- წაჰყვა ი----- კ----- მანქანის სა--ხავად, მანქა-- ჯერ არაფერი ჰქონდა გაკეთებული. მოწმის ოჯახი კი ამ დროის განმავლობაში ყოველთვიურად იხდიდნენ ლომბარდის პროცენტს 192 აშშ დოლარის ოდენობით. მათ მანქანის გაყიდვის შესახებ მაშინ შეიტყვეს, როდესაც დაუკავშირდა ავტომანქანის ხელოსანი ვ----- და სთხოვა მანქანის გადაფორმება. მან უთხრა, რომ ავტომანქა-- მას ი----- მიჰყიდა. ეს ფაქტი მათთვის მოულოდნელი აღმოჩნდა. ა----- -- ვ----- არ იცნობდა და მას მხოლოდ ერთხელ შეხვდა, როდესაც ი----- იგი მანქანის სა--ხავად წაიყვა--. ა----- ვ----- არც მანქანის გადაფორმებას და არც ვ----- დაბრუნებას არ შეჰპირებია, არც თანხა მიუცია მისთვის. მათ ლომბარდიდა--ც აწუხებდნენ მანქანის დაბრუნების თაობაზე. ი----- კი ჰპირდებოდა ა-----, რომ მანქანის თანხას თვითონ გადაიხდიდა.

აღნიშნული პირები არ არიან ი-----ს, ა-----ა და ვ----- შორის არსებული ურთიერთობის უშუალო შემსწრეები, მათთვის უცნობია რა მოლაპარაკებებს აწარმოებდნენ ი----- და დაზარალებული, როდის და რა პირობებში მოხდა თანხის გადაცემა და ყოველივე აღნიშნულის შესახებ რა ინფორმაციას ფლობდა ა----- ისინი ვ----- მიერ ავტომანქანის შეძენის დეტალებთან დაკავშირებით ინფორმაციას ფლობენ თავად ამ უკა--კნელითა და ა-----გან. ამდენად, სასამართლოსათვის მათ მიერ მიწოდებული ინფორმაცია წარმოადგენს ირიბი ხასიათის მტკიცებულებას და პალატა ა----- ბრალეულობის თუ უდა--შაულობის თვალსაზრისით ვერ შეაფასებს ზემოაღნიშნული მოწმეების ჩვენებებს.

პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე **მოწმე ი-----მ** გა--ცხადა, რომ მას ა----- ჰქონდა კარგი ურთიერთობა, აპირებდა მის მონათვლას. 2013 წლის აგვისტოში გ----- გერმანიიდან ჩამოიყვა-- ავტომანქა-- „ბმვ“, რომელიც შეიძინა ა-----ს. მანქანის შესაძენი თანხა - 6 000 აშშ დოლარი მას ასესხა ი-----მ. 2014 წლის 11 სექტემბერს ი----- მართავდა ა----- ავტომანქა--ს, რა დროსაც მოყვა ავტოავარიაში. როდესაც გ----- შეიტყო აღნიშნულის შესახებ, მანქა-- შესაკეთებლად წაიყვა-- ხელოსან ვ-----ს. ა----- თხოვნით, ი----- გ----- ერთად რამდენჯერმე მივიდა ხელოსანთან მანქანის სა--ხავად და მისი შეკეთების ფასზე დასალაპარაკებლად. ვ----- შეხვდა აგრეთვე ა----- ერთად. ი-----მ ვ----- უთხრა, რომ მანქა-- იყო

„მისი ნათლულის“ საკუთრება. მოწმის განმარტებით, იგი იმიტომ იყო დაინტერესებული მანქანის შეკეთებით, რომ ა----- შემდეგ გაყიდდა ამ მანქა--- და დაუბრუნებდა თავის ვალს. მანქა-- რამდენიმე თვის განმავლობაში იდგა ხელოსანთან. ნოემბერში ი-----ს გ----- უთხრა, რომ ვ----- შეიძენდა მანქა---. აღნიშნული ი-----მ შეატყობინა ა-----ა და მის მშობელს, რომლებიც დათანხმდნენ და ა--მ ი----- სთხოვა, დალაპარაკებოდა ვ-----. ი----- ა----- გ----- ერთად შეხვდა ხელოსანს, რომელმაც განუცხადა, რომ მანქა--- შეიძენდა 3 200 აშშ დოლარად. აღნიშნული ი-----მ შეატყობინა ა-----, რომელიც დათანხმდა. დეკემბერსა თუ იანვარში ი----- და ა----- კ----- ტაქსით მივიდნენ ვ----- სახლში. ბ----- უთხრა მათ, რომ მისცემდა 3 000 აშშ დოლარს, ხოლო 200 აშშ დოლარს გადასცემდა მანქანის გაფორმების შემდეგ. ა----- დათანხმდა, რის შემდეგაც იგი ჩაჯდა ტაქსში, მძღოლის უკან, ხოლო ი----- ა----- გვერდით. ვ----- სახლიდან გამოიტა-- 3 000 აშშ დოლარი და გადასცა ა-----, რომელმაც ეს თანხა იქვე გადასცა ი-----ს. დაზარალებილმა ა----- გადასცა ასევე თავისი პირადობის მოწმობა, რადგან ა----- დაპირდა, რომ გაუფორმებდა გენერალურ მინდობილობას. ამის შემდეგ ვ----- არაერთხელ მიუგზავნა ხალხი ი-----ს, ა----- ტელეფონს არ იღებს და პირადობის მოწმობა გამომიგზავნოსო. შემდეგ თავად ა----- დაურეკა მოწმეს და უთხრა, რომ ვ----- პირადობის მოწმობას ვერ მიუტანდა და მანქა--- ვერ გაუფორმებდა, რადგან არ ეცალა. 2015 წლის მაისში ვ----- დაურეკა ი-----ს და უთხრა, რომ მასთან მისულები იყვნენ ლომბარდის წარმომადგენლები, რომლებსაც განუმარტავთ ა----- ავტომანქა-- დალომბარდებული აქვსო. ა----- კი ვ----- ზარს არ პასუხობდა. დაუკავშირდა ა----- და ჰკითხა - რატომ არ მითხარი მანქა-- დალომბარდებული თუ გქონდაო. ა----- უპასუხა, რომ არ სურდა ი----- განერვიულება, რადგან ისედაც ბევრი პრობლემა ჰქონდა. ამის შემდეგ ა----- ერთად მივიდნენ ვ----- დასალაპარაკებლად, რომელმაც ისინი წაიყვა-- ადვოკატ ნ-----თან. ი----- მას შეჰპირდა, რომ ერთ თვეში ა----- ფულს დაუბრუნებდა. მოწმემ დაადასტურა, რომ ვ----- მიერ მიცემული თანხიდან 1 600 თუ 1 800 აშშ დოლარი ა--მ გადაიხადა ლომბარდში, და--რჩენი თანხა თვითონ ჰქონდა, მისთვის არ მიუცია. მან არ იცოდა მანქანის დაგირავების შესახებ და გაიგო ვ-----აგან; ავტომანქანის ტექნიკური პასპორტი მას არასოდეს გამოუყენებია.

მოწმე ი----- ჩვენება ეწინააღმდეგება თავად დაზარალებულ ვ----- ჩვენებას, ვინაიდან ამ უკა--ვნელის განმარტებით, მას ფულის გადაცემის დღეს ა----- არა--ირი კომუნიკაცია არ ჰქონია, ხოლო ი----- უთითებს, რომ როდესაც ბ----- უთხრა იმ მომენტში 3000 აშშ დოლარის გადაცემის შესახებ, მოწმემ აღნიშნული შეათანხმა იქ მყოფ ა-----ს. ვ----- სახლიდან გამოიტა-- 3 000 აშშ

დოლარი და გადასცა ა-----, რომელმაც ეს თანხა იქვე მიაწოდა ი-----ს. დაზარალებულმა ა----- გადასცა ასევე თავისი პირადობის მოწმობა, რადგან ა----- დაპირდა, რომ გაუფორმებდა გენერალურ მინდობილობას. ასევე ი----- განმარტებით, მან ვ----- თავდაპირველადვე უთხრა, რომ მანქა-- იყო „მისი ნათლულის“ საკუთრება, რასაც არ ადასტურებს თავად ვ----- . დაზარალებულის მითითებით, ლომბარდის წარმომადგენლების გამოჩენამდე იგი დარწმუნებული იყო, რომ მანქა-- ეკუთვნოდა ი-----ს, სწორედ მას გაატა-- პირადობის მოწმობა დაზარალებულმა და მისგან ელოდებოდა ავტომანქანის მინდობილობის გადაცემას.

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ მტკიცებულებათა ერთობლიობის დროს, დასაბუთებულობის მაღალი სტანდარტიდან გამომდინარე მინიმუმ ორი პირდაპირი მტკიცებულება უნდა არსებობდეს, რასაც კონკრეტულ შემთხვევაში ადგილი არ აქვს. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების სისხლის სამართლის საქმესთან რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის შეფასების საფუძველზე, პალატა მივიდა დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი აშკარა, დამაჯერებელი და ერთმანეთთან შეთანხმებული იმ პირდაპირი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაადასტურებდნენ ა----- ქმედებაში და--შაულებრივი ნიშნების არსებობას.

პალატას მიაჩნია, რომ განსახილველ სისხლის სამართლის საქმეზე წარმოდგენილი ვერც ერთი მტკიცებულებით ვერ იქნა დადასტურებული ა----- მოქმედებაში და--შაულებრივი განზრახვის არსებობა, დაზარალებულსა და ი-----ს შორის ავტომანქანის გაყიდვის პროცედურებში მისი მონაწილეობა და მისი მხრიდან ვ----- კუთვნილი ფულადი თანხის დაუფლება.

ბრალდების მხარის აპელირებით, თანხის გადაცემის დროს ავტომანქა--ში მყოფმა ა----- ინფორმაცია არ მიაწოდა დაზარალებულს, რომ ავტომანქა-- ჰქონდათ ლომბარდში დაგირავებული და იყო ე----- სახელზე რეგისტრირებული. თავისი დუმილით კი ა----- ხელი შეუწყო ი-----ს ვ----- მოტყუებაში.

აღნიშნულთან დაკავშირებით პალატა განმარტავს, რომ ბრალდების მხარის პოზიცია აგებულია მხოლოდ ვარაუდებზე, მას არ შეუძლია დაადასტუროს თანხის გადაცემის მომენტში ვ----- საერთოდ ჰქონდა თუ არა რაიმე შემხებლობა ა----- და ეს უკა--ვნელი ესწრებოდა თუ არა დაზარალებულსა და ი-----ს შორის გამართულ საუბარს. ამასთან, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არც ერთ შემთხვევაში არ დგინდება, რომ ა----- წინასწარ იცოდა რა ინფორმაციასაც ფლობდა ავტომანქანის შემძენი მისი რეალური მესაკუთრის შესახებ; არ დასტურდება ის ფაქტიც, ა-----თვის ნამდვილად იყო თუ არა ცნობილი რომ ი----- ატყუებდა ვ----- და მისთვის არ ჰქონდა ნათქვამი, რომ ავტომობილი შესაბამისი ხელშეკრულების საფუძველზე გაფორმებული იყო ლომბარდის წარმომადგენელზე.

რაც შეეხება ა----- მიერ შემდგომში დაზარალებულთან და მის მეუღლესთან მოლაპარაკებების წარმოებას, აღნიშნული არ მოწმობს, რომ სწორედ ა----- მოატყუა დაზარალებული და მას მიჰყიდა სხვის საკუთრებაში არსებული ავტომანქა--. მისი მხრიდან დაზარალებულის ოჯახთან კომუნიკაციის დამყარება სრულიად ბუნებრივია, ვინაიდან სადავო ავტომანქა-- ლომბარდში დაგირავებამდე წარმოდგენდა სწორედ ა----- საკუთრებას, მის მფლობელობაში იყო იგი ავტოავარიამდე, ლომბარდის წინაშე მას გააჩნდა ვალდებულება და შესაბამისად ლოგიკურია, რომ დაინტერესებული იყო ავტომანქანის ბედით.

ამდენად, პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ ობიექტურად შეაფასა საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები და ა----- ქმედებას მისცა სწორი სამართლებრივი შეფასება. საქმის არსებითი განხილვისას გამოკვლეული მტკიცებულებები უტყუარად ვერ ადასტურებენ ა----- ბრალეულობას საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში და ვერ აკმაყოფილებენ გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტს, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა ბრალდებულის მიერ და--შაულის ჩადენაში.

საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის თა--ხმად, გამამტყუნებელი გა--ჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს და ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თა--ხმად, „გამამტყუნებელი გა--ჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. ასეთ მტკიცებულებათა ერთობლიობა კი ბრალდების მხარის მიერ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე წარმოდგენილი ვერ იქნა.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა დაუსაბუთებელია და მისი დაკმაყოფილების საფუძველი არ არსებობს.

გ----- რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 19 მარტის გა--ჩენი არის კანონიერი და დასაბუთებული, რის გამოც უნდა დარჩეს ძალაში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სსსკ-ის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;
2. გ----- რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 19 მარტის გა--ჩენი დარჩეს უცვლელად;
3. ა----- **ცნობილ იქნეს უდა--შაულოდ საქართველოს სსკ-ის 180-ე**

მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

4. გამართლებულ ა----- განემარტოს, რომ უფლება აქვს აუნაზღაურდეს მიყენებული ზიანი.

5. ნივთიერი მტკიცებულება:

- ავტომანქა-- „ბმვ“-ს საკითხი გადაწყდეს ამ საქმიდან ცალკე წარმოებად გამოყოფილ საქმეზე გადაწყვეტილების მიღების შედეგად;

6. პალატის გა--ჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთა--ვე და ექვემდებარება აღსრულებას;

7. პალატის გა--ჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

კ. მაჭავარიანი